

ORATIO

ANNIVERSARIA

In THEATRO Collegii Regalis

Medicorum *Londin.* &c.

THE UNIVERSITY OF

OKLAHOMA

ANNIVERSARY

THE FIRST COLLEGE

Medicine Building

1906-1907

3
~~1184~~ 12
~~7~~

ORATIO

ANNIVERSARIA

IN

THEATRO Collegii Regalis

MEDICORUM

LONDINENSIIUM;

EX HARVÆI Instituto,

Habita Die 18° OCTOBRIIS, 1738.

LONDINI:

Apud GUL. INNYS & RIC. MANBY, illustrissimæ
Regiæ Societatis Typographos.

MDCCXXXVIII.

ORATIO

ANNIVERSARIA

IN

THEATRŌ Collegii Regalis

MEDICORUM

LONDINENSIVM

EX HARVARDI INSTITUTO

Harvard Lib. & Oct. 1788.

LONDINI

Apud Gul. Iamys & Ric. Mandy, Stationarios

Regis Societatis Typographos

MDCCLXXXIII

DOCTISSIMO VIRO

THOMÆ PELLET M. D.

PRÆSIDI Dignissimo,
SOCIISQUE ORNATISSIMIS

Collegii Regalis Medicorum

LONDINENSIVM;

HANC

ORATIONEM

Illorum Hortatu editam,

Eâ quâ par est Observantiâ,

D. D.

Johannes Newington.

DOCTISSIMO VIRO

THOMAE PELLET M.D.

PRÆSID. DIGNISSIMO,

SOCIISQUE ORNATISSIMIS

Collegii Regalis Medicorum

LONDINENSIS

HANC

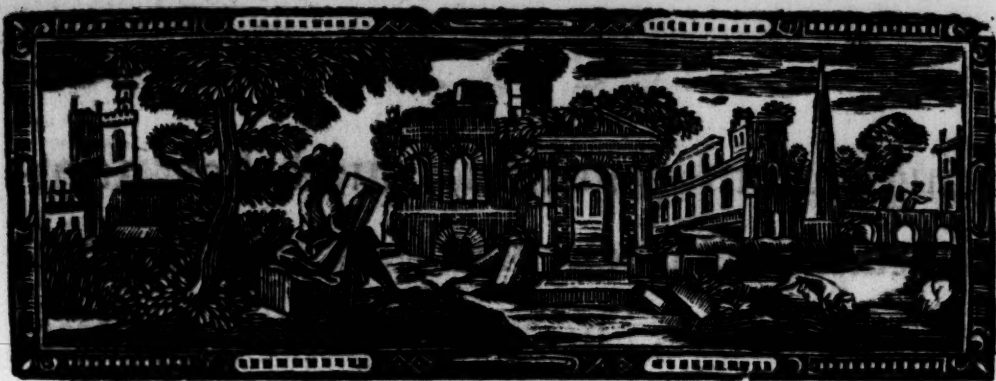
ORATIONEM

Illustri Honoris causa

Et per orat. Observant.

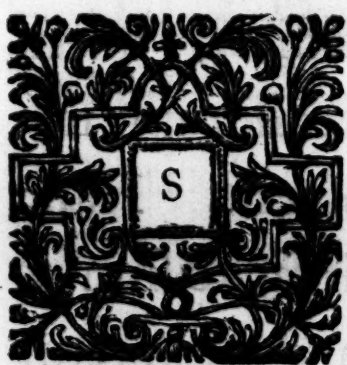
D. D.

Johannes Newington.

ORATIO

ANNIVERSARIA, &c.

I eorum, qui in hac incla-
ruerunt Palæstra, Vobis,
Socii ornatissimi, jucunda
semper, nec infructuosa sit
recordatio; aliis certè nec
arrogans videri potest, nec superba, homi-
num de Vobis, de Literis, de Re-publica
optimè meritorum, solennis hæc nostra
Commemoratio. Quod munus, à clarif-
simo Præsede mihi demandatum, minùs
defugi-

defugiendum putabam, quòd hoc argumentum tractantem nec deficere solet orationis materies, nec fido narratori vestra deesse benevolentia.

Hæc domesticæ virtutis exempla, quæ quotidie admiramur, in medium proferri quotannis voluit *Harvæus*, plurimis ipse virtutibus abundans, quòd sine invidiâ dilexit alienas; cuius summæ sapientiæ cum in cæteris rebus, in nulla magis vel consilii vel amoris apparent indicia, quam quòd hodiernum diem antecessorum nostrorum memoriæ sacrum posuerit. Hanc enim solennitatem instituit Vir sagacissimus, non ut Oratoris voce suum decantaretur nomen, quod nullo indiget præconio, sed ut majorum pulchrè facta, auribus animisque nostris inculcata, non solùm admirationem, sed imitandi desiderium excitarent; ut quorum imagines undiquaque affixas

affixas intuemur, ad eorum exempla nostros effingamus mores, eundemque laudis & laboris cursum assequi enitamur. Præclarum hoc fanè consilium! quo nihil, vel ad animum beatissimi Senis explendum, vel ad nostros accendendos excogitari potest aptius. Quid autem est æquius, quam per quos ita ipsi profecimus, ut aliis optulari possimus, eorum beneficentiam grato animo commemorare? Quid honestius, quam ut, qui fontes Medicinæ & omnis politioris literaturæ penè interclusos aperuerunt, in eorum laudes nostra redundaret Oratio?

E tantâ autem clarissimorum hominum copiâ, quem priùs deligendum putem, quam vestrum Conditoem *Linacrum*? qui cùm primus in hunc locum vos convocavit, primas laudationis jure sibi vendicat. Cujus animum scientiarum studio flagran-

B

tem

tem cùm domi non erat quod expleret, in
 exteras gentes ille literarum mercator pro-
 peravit, & omni pretiosâ supellectili
 onustus divitias animi undique conquistas
 in gremium patriæ redux effudit. Cujus
 ea fuit eruditio, in omni ferè studiorum
 genere exercitata, ut viros sui sæculi pri-
 marios, cùm doctrinæ copiâ, tum fermo-
 nis elegantia, longè superaret, & ad vete-
 rum usque scriptorum laudem pervenisse
 putaretur. His naturæ dotibus, his doctri-
 næ subsidiis instructus, & ad ardua quæ-
 cunque munera capeffenda quam maximè
 idoneus, hoc satis sibi laudi fore existima-
 vit, si rem medicam tractando augeret,
 auctam stabiliret, & ad varios hominum
 usus & necessitates accommodaret.

IN Professoriam medicinæ cathedram
 evectus, insigni cùm gravitate & differendi
 subtilitate eam sustinuit provinciam, ne-
 que

quæ minorem sibi famam reportavit, quam
Academiæ attulit dignitatem; unde no-
minis sui celebritate in aulam evocatus,
utrasque partes, & valetudinem *Arthuri*
principis tuendi, & mores formandi, tam
feliciter explevit, ut in dubio sit utrùm
scientiis instructior, an virtutibus ornatior
eminebat.

In his muneribus fungendis occupatus,
maturè jam tandem, ad id perficiendum
quod diu meditatus est, omnes cogitationes
animique vires contulit; ut, per quem bo-
næ literæ artis suæ comites & ministræ a-
missum recuperaverant splendorem, ejus-
dem ope & auxilio medicinæ pristinus red-
deretur nitor. Vidit, & vidisse doluit,
nescio quos, de fæce, de triviis, indoctos
ægrorum salutem summâ cum audaciâ in
se suscepisse, quibus sublevandis vix pares
sunt junctæ doctissimorum vires. Vidit,

& acerbè tulit, in eum se locum fuisse adductum, ubi vel quoddam cum pessimis, quibuscum bellum gerendum esse sempiternum duxit, artis habendum erat confortium, vel salus optimorum turpiter deferenda. Hoc non fuit misericordia, illud respuebat animi magnitudo; in quo discrimine versatus, id egit, quod probi est & honesti, dum suum civibus opitulandi officium præstare, & medicorum pariter vellet consulere dignitati. Te igitur, Rex munifice, Te, *Henrice*, implorabat; non malè judicans, qui religioni laboranti subvenisti, qui literarum fautor acerrimus exististi, medicinæ etiam commodis Te non defuturum. Probè enim novisti, scientiarum Professores, quò arctiori societatis & amoris vinculo conjuncti, eò uberiores ingenii & industriæ fructus edituros. Neque tua Te de nostris rebus fefellerunt auguria; tot enim, in hoc Gymnasio exerci-

tati,

tati, ita in suo singuli genere separatim elaborârunt, ut veluti *Aeneæ* arma *Vulcani* manu fabricata, non modò nitida & ornata prodierit Medicina, sed mente ferè divinâ efficta, & ad impetus morborum propulsandos quam maximè accommodata.

At parùm fuit *Linacro*, hoc literatorum sodalitium gratiâ suâ stabilire, suis laboribus augere, eorumque consiliis interesse, quod illi cum aliis commune, nisi, quod proprium ei & singulare, ipse primus nascentibus Comitibus præesset. In quo munere obeundo, cujus illi facultas videbatur pulcherrima, quamdiu per ætatem licuit, continuò versatus, ut alii itidem illius memoriam retinerent gratissimam, singulari prudentiâ effecit. Cùm verò apud vos diutiùs commorari non posset, ædes, quarum copiam ad consilia medica commiscenda

miscenda vivus fecerat, moriens testamento legavit; ut non modò nullis suæ vitæ terminis circumscriberetur, sed in omne ævum benevolentiae fructus permaneret.

Quis igitur hunc laudatum virum laudandus ipse subsequetur, nisi qui illius amantissimus monumento mortuum decorabat, qui vestrū studiosissimus illius vestigiis penitus insisteat, summā & doctrinæ & ingenii gloriā præditus *Johannes Caius*? Neque enim gratus, aut præstabilis quicquam se potuisse judicabat, quam si illum, qui vestris rebus promovendis valde incubuerat, omnibus modis sibi ad imitandum proponeret. An ille in *Italiam* peregrinatus est? in idem literarum domicilium hic festinavit, ubi græcis literis institutus alios non longo intervallo publicè instituebat, ut, quemcunque laboris fructum collegerat, multo cum fœnore non ingratus

ingratus rependeret. An ille domum re-
versus sui animi benevolentiam in Vos to-
tam profudit? neque dissimili hic amore
prosecutus est; quem vestri Juris tenacissi-
mum, statutorum observantissimum vix
infirmā ab officio abduxit valetudo, vix
appropinquans senectus avocavit. Ea ni-
mirum intercessit morum similitudo, ea
voluntatum & studiorum consensio, ut li-
cet utrisque idem contigerit honorum de-
cursus, unum eundemque utriusque perso-
nam sustinuisse, vix alterum alteri succe-
sisse crederes.

EXIMIUM itaque hunc hominem, cum
ob linguarum peritiam, & medendi soler-
tiam magnoperè demiror, ob hoc præcipuè
colendum esse censeo, quòd non solum
præsentibus, sed futuris commodis pro-
spexit, quòd apud *Cantabrigienses* litera-
rum sedem stabilivit, unde profluxit uber-
rima

rima virorum copia huic societati studiis & laboribus semper profutura, ubi tantæ celebritatis & doctrinæ fundamenta posuit nullâ memoriâ tacendus *Harvæus*.

CAIO igitur, quòd Virum insignissimum literis erudiendum esse curavit, *Caldwaldo*, quòd illius in anatomicis disquisitionibus studium excitavit, debitos honores persolvamus. *Caldwaldi* nescio utrùm magis admirer in pecuniis erogandis liberalitatem, an in destinandis felicitatem; cujus multis & præclaris virtutibus hic laudis cumulus accedit, quòd ex illâ, quam fundavit, Prælectione Chirurgicâ ingens *Harvæi* emanavit gloria.

HARVÆO naturæ recessus intimos scrutanti, non opinionum commenta, neque futes quorundam conjecturæ, sed summa in diffecando industria, & accurata huma-

[II]

næ fabricæ contemplatio veritatis aditum patefecerunt. Probè enim fenserat, non aliò quam ex anatomico fonte morborum sedes esse petendas, neque malè intellecto sanguinis recurfu, posse anatomiam ullo modo illustrari. Ad hunc igitur dilucidandum se accinxit, in hoc elaboravit, donec suum pulcherrimum inventum certis experimentis & indubitatis rationibus confirmatum & doctissimorum assensum alexerat, & linguas compresserat invidorum. Quantas medicinam exercentibus utilitates attulit, neque propositum nobis est hoc loco, neque dicere necessarium; aliorum inventa ex hoc unico derivata, eorum præcipuè qui hæc intra mœnia studiis anatomicis præcelluerunt, ingrati esset animi non commemorare. Cùm verò suum Hepati usum tribuit *Glissonus*, suos singulis glandulis *Whartonus*, cùm cerebri mæandros feliciter investigavit *Willisus*, cor-

C

disque

disque fabricam uberrimè explicuit *Lowe-
rus*, anatomiam, illam medicinæ altricem,
à nostratibus mirificè excultam non im-
meritò gloriamur; sed huic omni, quod
illustravit aliorum diligentia, signum ali-
quod & quasi facem prætulit *Harvæus*.

Hæc communia nobiscum beneficia
exteræ collaudabunt gentes; sed ea, quæ
nos propiùs spectant, quæ nos in Tui, Vir
charissime, admirationem rapiunt, tacitus
nullo modo præterire possum. Quòd cœ-
naculum condideris, concordiam promo-
vendi studium, quòd libris Biliothecam
instruxeris, erga literas voluntatem decla-
rasti; sed quòd sponte, vivus, tuo Te pa-
trimonio exueris, & medicis usibus affig-
naveris, hoc propè inauditum Te fecisse,
ipsi cum admiratione obstupescimus, vix
fidem adhibebunt posterì. Hic igitur loci,
hos intra parietes, memoriam Tui jucun-
dissimam

diffimam nulla unquam delebit ætas; quoties enim illucescet festus hic dies, toties de tuis maximis beneficiis, toties de tuis inventis utilissimis, toties de tuâ pœnè incredibili liberalitate grata Medicorum familia prædicabit.

ET SI hoc solenni gratulationis die nihil luctuosum & acerbum, nihil non prosperum & jucundum Vos audire conveniat, tamen in memoriam communium miserrarum incurrendum est, nè *Hamæus*, vivus & moriens Vestrùm memor, oblivione prætermitti videatur. Cùm enim graves Temporum & varii vestri casus hoc *Lycæum*, *Linacri* consiliis stabilitum, *Caii* benevolentia amplificatum, & *Harvæi* famâ undique honestatum, in rerum omnium certamen atque discrimen perduxêre; non semel atque iterum, sed sæpiùs; non in uno aliquo, sed in omni benefaciendi genere

Patronus adfuit, subsidium attulit *Hamæus*. Quicquid vetustate erat collapsum, quicquid incendio vastatum, quicquid temporis acerbitate abreptum, quicquid denique rude & imperfectum, id omne vel restituit, vel perfecit, vel novo splendore exornavit *Hamæi* munificentia.

DUM nostrorum antecessorum vestigiis diligenter insistimus, & totius vitæ cursum animo & memoriâ repetimus; quo labore & virtute, quibus gradibus alii tantam famam & dignitatem affecuti sunt, magnâ cum voluptate observamus. Alios autem, quorum singulos processus notare non licet, cum admiratione attoniti intuemur, quòd ad maximam amplitudinem non ascendere videntur, sed evolare. Talis erat *Johannes Radclivius*, cujus ingenium, ut *Apellis Venus*, simul adspectum & probatum est. Inerat quippe ei naturale in
dijudi-

dijudicando acumen, singularis in præci-
piendo facultas, & mira quædam in expe-
diendo felicitas; erat in delectu remedio-
rum peritus, in compositione aptus, in usu
parcus, ita tamen parcus, ut nè quid de-
esse, nè quid desiderari videretur.

Quid de iis dicemus, qui nescio quan-
dam ignominie notam tali medico inurere,
& infami ignorantie labe memoriam no-
minis dedecorare velint? Suis isti perfru-
antur erroribus, si qui parum eruditi, at
non parum arrogantes, de nostrâ arte te-
nuiter, de se magnificè sentientes, ad eun-
dem gloriæ apicem se putent evasuros,
quem pœnè diffusi sunt attingere vel peri-
tissimi. Brevem quidem & instabilem
laudem rudes & ignaros aliquos adeptos
esse non diffitemur; sed famâ inclarescere
diuturnâ, & usque ad extremum vitæ cur-
sum medicorum Principem regnare, non
modò

modò vulgi opinionem conciliare; sed assensum prudentiorum cogere, sine literis, sine quâdam doctrinæ conformatione, prorsus incredibile videtur. Tanto igitur Viro, cui farraginem medicamentorum exterminatam, cui dignitatem Artis amplificatam, cui largiora quotidianæ laudis & laboris incitamenta debemus, huic mortuo nè dene- gemus honores, quibus vivus fruebatur amplissimis, cui suum semper constabit decus, quamdiu apud Vos medicinæ, apud *Oxonienses* literarum vigebit gloria.

Quòd, si Vir ille eximius, leviter, uti quidam opinantur, disciplinis instructus, summum inter sui temporis medicos nomen consecutus sit, qualem & quantum fuisse eum existinemus, cui par ingenium, doctrinam longè uberiores, acerrimum scientias investigandi studium accessisse uno omnes ore confitentur? Talem equidem

dem contemplanti, qualem vix singulis
 ætatibus effloruisse accepimus, statim mi-
 hi in animo occurrit clarissimi *Freindi* ima-
 go. De quo Viro dicturus, unde mihi in
 tantâ rerum copiâ dicendi initium fit capi-
 endum, hæreo. An à studiis politioribus,
 quibus à pueritiâ mirificè fuit deditus? An
 à severioribus, quibus increfcente jam ætate
 vehementer incubuit? In utrisque assiduus,
 non modò in his, quibus nullo modo ca-
 rere, fed in illis, quibus non satis commo-
 dè carere potuit, elaboravit. Quantam
 Medicinæ operam navavit, immortalia lo-
 quentur scripta, eâ doctrinæ copiâ referta,
 eâ styli elegantia exornata, ut legentium
 animos majore, dicam, fructu expleve-
 rint, an voluptate. De singulis quid ver-
 ba faciam, coram Vobis præsertim, quo-
 rum & oculis omnia pervolvuntur avidis-
 simis, & poenè sensibus infixæ hærent ab-
 ditissimis? An id igitur tacebo, cujus vel
 recor-

recordatio Vobis est gratissima? An omni-
 potius laude dignum prædicabo, cuius Vos
 ipsi participes illius vigiliis & laboribus lu-
 cem & dignitatem attulistis? Eam volo va-
 riolas medendi methodum, (novam, di-
 cam, vel ab eo renovatam?) à linguis
 malevolorum tandem vindicatam, in hu-
 mani generis salutem vestris sub auspiciis
 stabilitam.

At neque suis ille scriptis satis se Medi-
 cinæ fecisse arbitratus est, nisi artis studio-
 sos consiliis adjuvaret, & quantum fieri
 potuit, sui similes efficeret. Quibus cum
 apertum fuit pectus, omnesque animi co-
 gitationes lubenter communicatæ; tum
 quicquid ingenii acumen investigare,
 quicquid usus & exercitatio coacervare po-
 tuit, id omne de suo penu depromere, &
 in communem efferre fructum gaudebat.
 Indignum quippe homine ingenuo libero-
 que

que judicabat, ea velle celare quæ pluri-
 mis usui esse possunt & salutis, eaque tan-
 quam divina quædam remedia venditare,
 quæ, cum in lucem fuerint prolata, vel
 maximè usitata novis involucris obtecta,
 vel nullius esse pretii, vel omninò pericu-
 losa reperiuntur. Has malas omnique odio
 prosequendas non modò averfatus est artes,
 sed nè ulla quidem tanti dedecoris in eum
 caderet suspicio, vitæ prohibebat integritas.
 Quòd si summa eruditio, quò pluribus
 stipata virtutibus, eò sit amabilior, sive ho-
 minis fidem spectetis singularem, sive apud
 suos morum comitatè, sive denique apud
 omnes probitatè, neque in ullo unquam
 gratior enituit, neque pulchrior. Novit
 enim Vir experientissimus, utcunque cate-
 ra non desint, neminem in hoc stadio diu
 cum laude versari, cujus non ingenio &
 doctrinæ mores accrescunt integerrimi.
 His artis præfidiis armatus, his dignitatis

D

ornamen-

ornamentis instructus, quid mirum, si ad
 summum Medicinæ culmen facilem sibi
 paraverit ascensum? Nullâ ille assentatio-
 nis labe contaminatus, & ab omni notâ il-
 liberali immunis, honestâ accensus ambi-
 tione, suæ virtutis fretus adminiculis, rarò
 bene merentibus interclusam sibi ad opes,
 ad honores viam patefecit. Non præpo-
 tentium amicitias ambivit, sed bonorum
 conciliavit; quos cum summè dilexit, &
 ab iis vicissim diligebatur, tum quale fuit
 illius erga Vos studium, quanta benevo-
 lentia, minimè dubium est vel obscurum.
 Quis enim vestris utilitatibus inservire, quis
 dignitati prospicere, quis laboranti autho-
 ritati succurrere, aut ardentius cupiebat,
 aut majori unquam animi contentione eni-
 tebatur? Id nimirum animo proposuit, id
 unicè curavit, ut se suis civibus utilissimum,
 ut Vestri amantissimum ad supremum us-
 que diem præstaret. In medio enim offi-
 ciorum

ciorum cursu, quibus nulla unquam datur intermissio, heu! nimis brevi abreptus, nobis fui flebile desiderium, posteris memoriam nominis sempiternam, omnibus exemplum imitatione dignissimum reliquit.

SENTIO me in Viri dilectissimi laudes latius quam putabam excurrisse, & dum meæ velim obsequi voluntati, vobis ne sim molestus, minimè cogitasse. Sentio per paucos, quos commemoravi, parùm pro suâ dignitate celebratos, multos leviter salutatos, plures à me penitus intactos relinqui; quorum omnium in tantâ copiâ laudibus immorari, neque si vellem, possem, neque, si possem, temporis concederent angustia. Quòd si Majorum facta memoriâ repetentem amissarum virtutum aliquo modo tangat desiderium, vestras, Viri amplissimi, spectatissimas contemplant in

immensum animus prorumpit gaudium,
 neque se cohiberi finit. Quanta enim sese
 aperit gratulandi materies, cum in hoc li-
 teratissimorum hominum confesso, tot un-
 dique Antecessorum æmulos, & omnia
 laude digna præstantes intueri possim.
 Quos inter, Te, Præses dignissime, omni
 eruditiois genere abundantem, omni of-
 ficiorum laude cumulatum, quis non lu-
 bens proficetur? Eximias, quibus inclares-
 cis, virtutes mihi non est in animo recen-
 sere; at regens hoc tui erga nos amoris
 pignus neque fas est silentio præterire, quod
 tui imaginem inter clarissimos artis princi-
 pes jam tandem collocari sinas. Nobis
 præsentibus pergratum cum feceris, neque
 Posteris minùs consulisti, qui, tua cum
 pulchrè facta recoluerint, hæc se alent &
 recreabunt similitudine, quibus jucundiori
 aspectu frui non licet. Nos Te vivum in-
 tueri; Tecum colloqui & consilia miscere,

Te nostris commodis invigilantem nobis
 diu interesse, patere exoptemus; semper
 honoratum, semper charum, eò chario-
 rem, quò diutius præesse dignaris. Vos
 autem, Socii præstantissimi, qui quotidia-
 nos editis virtutis & doctrinæ fructus, per-
 gite, uti facitis, quam vitæ rationem lau-
 dabiliter instituitis, exemplo ornare, au-
 thoritate protegere, & ab omni opprobrio
 vindicare. Pergite salutem civium prospi-
 cere, dignitati vestræ consulere, hanc de-
 nique Medicinæ arcem, tanquam Palla-
 dium vestræ fidei commissum, acriter de-
 fendere; quam summâ concordia & be-
 nevolentia munitam non malevolorum
 convitia, non effrænata Empiricorum au-
 dacia, extorquebunt.

F I N I S.

*BOOKS printed for W. INNYS and
R. MANBY, Printers to the Royal
Society, at the West-End of St. Paul's.*

I. SAMUELIS DALEI, M. L. Pharmacologia,
feu Manuductio ad materiam Medicam: in
qua Medicamenta officinalia simplicia, hoc est Mi-
neralia, Vegetabilia, Animalia eorumque Partes in
Medicinæ Officinis usitata, in Methodum natura-
lem digesta succincte & accurate describuntur. Cum
Notis Generum characteristicis, Specierum Syno-
nymis, Differentiis & Viribus. Opus Medicis,
Philosophis, Pharmacopœis, Chirurgis, &c. utilis-
simum. Ad calcem adjicitur Index duplex: Ge-
neralis alter, Nominum, &c. alter Anglico-Lati-
nus; in gratiam Tyronum. Tertia Editio, multis
emendata & aucta.

2. Johannis Freind, M. D. Serenissimæ Reginæ
Carolinæ Archiatri, Opera omnia medica, folio.

3. A new Essay on the Nerves, and the Do-
ctrine of the animal Spirits rationally considered;
shewing the great Benefit and true Use of Bathing,
and drinking the *Bath Waters*, in all nervous Dis-
orders and Obstructions: With two Dissertations on
the Gout and on Digestion, with the Distempers
of the Stomach and Intestines. By Dr. Kinnier,
Physician at *Bath*, and Fellow of the Royal Col-
lege of Physicians at *Edinburgh*. The second E-
dition, with an Appendix, giving an account of
some

Books printed for W. Innys and R. Manby.

some alterative Medicines not commonly in Use; and their Effects confirm'd by practical Cases.

4. A natural History of Birds, illustrated with 205 Copper Plates, drawn from the Life, and exactly colour'd by the Author, *Eleazar Albin*. To which are added, Notes and Observations, by *W. Derham*, D. D. and F. R. S. 2 Vols. 4to.

5. A natural History of *English* Insects, illustrated with 100 Copper Plates, curiously engraven from the Life; and exactly colour'd by the Author, *Eleazar Albin*. To which are added large Notes, by *W. Derham*, D. D. and F. R. S.

6. *Synopsis Medicinæ*: or, A summary View of the whole Practice of Physick. Being the Sentiments of the most celebrated Authors in all Ages, relating to Diseases, their Causes and Cures; with most Cases in Surgery and Midwifery. To which are added, some Observations very rare and uncommon; and a curious Treatise of all Sorts of Poisons. In 2 Vols. By *John Allen*, M. D. and F. R. S. 8vo.

7. A Treatise of the Venereal Disease: In six Books; containing an Account of the Original, Propagation and Contagion of this Distemper in general. As also the Nature, Cause and Cure of all Venereal Disorders in particular, whether local or universal. Together with an Abridgment of the several Discourses which have been written upon this Subject, from the first Appearance of the Venereal Disease in *Europe* to this Time, with critical Remarks upon them. Written originally in *Latin* by *John Astruc*, Physician to his present Majesty the King of *France*, *Augustus II.* late King of *Poland*, and to his Highness the present Duke of *Orleans*;

Books printed for W. Innys and R. Manby.

leans; and now translated into *English* by *William Barrowby*, M. B. 2 Vols. 8vo.

8. A Treatise of the Fossil, Vegetable, and Animal Substances that are made use of in Physick, containing the History and Description of them; with an Account of their several Virtues and Preparations. To which is prefixed, An Enquiry into the constituent Principles of mixed Bodies, and the proper Methods of discovering the Nature of Medicines. By the late *Steph. Fr. Geoffroy*, M. D. Chemical Professor in the Royal Garden, Member of the Royal Academy of Sciences, and Fellow of the Royal Society. Translated from a Manuscript Copy of the Author's Lectures read at *Paris*. By *G. Douglas*, M. D. 8vo.

9. A Course of Chirurgical Operations, demonstrated in the Royal Garden at *Paris*. By *Monf. Dionis*, chief Surgeon to the late Dauphiness, and to the present Dutchess of *Burgundy*. Translated from the *Paris* Edition. The second Edition. 8vo.

10. The History of Cold Bathing both ancient and modern. In two Parts. The first written by *Sir John Floyd* of *Litchfield*, Knt. The second treating of the genuine Use of hot and cold Baths. Together with the wonderful Effects of the *Bath* Water drank hot from the Pump, in decay'd Stomachs, and in most Diseases of the Bowels, Liver, Spleen, &c. Also proving that the best Cures done by the cold Bath, are lately observ'd to arise from the temperate Use of the hot Baths first. To which is added, An Appendix. By *Edward Baynard*, Fellow of the College of Physicians, *London*. The sixth Edition. 8vo.

